

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 512/05
18.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Miodraga Vićentijevića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog dva krivična dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. br. 932/04 od 12. 10. 2004. godine, u sednici veća održanoj dana 18. 4. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Beogradu K. br. 932/04 od 12. 10. 2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K. br. 932/04 od 12. 10. 2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog dva krivična dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS, za koja su mu utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1 godine i 4 meseca i za ta dela osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 meseci u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 22. 4. do 12. 10. 2004. godine. Sem toga, tom presudom je još odlučeno da se optuženi AA oslobađa obaveze da naknadi troškove krivičnog postupak i da se oštećena BB uputi da u parnici ostvaruje imovinsko pravni zahtev.

Protiv označene presude Okružnog suda u Beogradu, žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe preinači prvostepenu presudu tako što će optuženog za izvršena krivična dela osuditi na blažu jedinstvenu kaznu zatvora.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku Ktž. 645/05 od 5. 4. 2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je isticao i u smislu čl. 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi i predloga Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska, našao:

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl. 380. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Po oceni ovoga suda neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog AA, kojim osporava prvostepenu presudu zbog odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti koji su od značaja za izricanje kazne, iste naveo u svojoj presudi i u obrazloženju presude dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženom AA za izvršena dva krivična dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS utvrdio pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1 godinu i 4 meseca i kada ga je za ta izvršena krivična dela osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 meseci, u koju će se uračunati i vreme provedeno u pritvoru, koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, jer nalazi da su tako utvrđene pojedinačne kazna zatvora, srazmerne društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog AA koji je i ranije osuđivan, i da je izrečena jedinstvena kazna zatvora u konkretnom slučaju nužna da bi se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnog sankcija iz čl. 5. st. 2. OKZ postigla svrha kažnjavanja iz čl. 33. istog Zakona, pa su stoga suprotni navodi u žalbi branioca optuženog AA, ocenjeni kao neosnovani.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl. 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

sd